

בבחירות - נדי אויבתו העיקרית

מחילה, והאחרון יהודי (אורי אבנרי). במקום השני הוצב האלוף (מיל) מתי פלד, ואחריו - ערבים כמו הכומר האנגליקני ריאח אבראל-עסל, איש התנועה המתקדמת מנצרת, ח"כ שלי לשעבר ואליר צאדק מטיבה ונורי אליעזקי מהגנב, ויהודים כמו יעקב ארנון, מי שהיה מנכ"ל מישרד האוצר בימי לוי אשכול, הפסיכיאטרית רוחמה מרטון, מי שהיתה מראשי קבוצת המחאה "שטח משוחרר" ועורך פילבסקי, מוותיקי השמאל הישראלי, אחיו של מאיר פעיל.

כל מוסדות הרשימה הורכבו על בסיס של שוויון מוחלט: בראשה הנהלה של 14 איש, מהם שיבעה ערבים ושיבעה יהודים, ובראשם שני יושבי ראש משותפים: אורי אבנרי וד"ר ראשיד סלים, רופא מנצרת.

● מנגנון החושך חוזר

היה ברור מראש כי רשימה זו, המהווה חירוש כה חותך בנוף הפוליטי הישראלי, תותקף מכל הצדדים, גם בעוצמת ההתקפה ובכיווניה לא היה משום הפתעה.

הראשונה היתה ר"ק, הרואה את עצמה כבעלת-מנופולין רחוב העיר. ב"ר"ק" התאכזבה כאשר סירב מתי פלד להיענות להזמנתה להופיע ברשימה. למחרת היום הפך פלד פסול מכל וכל. בביטאון ר"ק, אל-איתחאד, התפרסמה "ידיעה" שבה נאמר כי באסיפה בכפר ערבי מסויים אמר אחד מראשי הרשימה כי "אש"ף נתי לנו הוראה להקים רשימה זו".

מעשה מדהים זה של מל-שינות - שאין בה אמת - היה הקרמה נאותה לפעולתו של שר-הביטחון, ששינתה ב"מכה אחת את כל מירקם מע"רבת-הבחירות.

מי יום את פעולת שר-הביטחון? ברור כי היוזמה לא יצאה ממישרד הביטחון עצמו. היא באה ממישרד ראשי-הממשלה. בהעדרו של משה ארנס מהארץ, ממלא יצחק שמיר את מקומו גם כשר-הביטחון.

לאחריותו הישירה של ראש-הממשלה כפופים שני מוסדות-הסתר הישראליים, המוסד, שממיר עצמו נמנה בשעתו עם ראשי, ושרות-הביטחון הכללי.

גוף זה נטל את היוזמה לידיו. למעשה ראה השינוי את עצמו מאז ומעולם כשליט אמיתי של "ערביי ישראל".

בימי דוד בן-גוריון רדה השינוי בשיתוף עם צמח, באמצעות "הממשל הצבאי". כל גילוי פוליטי עצמאי מצד האזרחים הערביים רוכא בכוח גס. על-ידי מעצר היוזמים וגירושם. השילטון השתמש בעיקר בראשי-החמלות, שהוחזקו בחדר מתמיד, ושהוצע להם שוחר באלף ואחת צורות (מילגות, רשינות, זכויות, מקומות כנסת). האזרחים הערביים הוחזקו במציאות קולוניאלית, קודם שלהלכה נהנו מכל הזכויות של החברה הרמוקרטית.

לשיתוף הגיעו הרברים כאשר נמנעה בשנות ה-60 הופעתה של קבוצת אל-ארד ("האומה") כגוף פוליטי, באמצעות צווים של שר-הביטחון והחלטה של ועדת-הבחירות. בית-המשפט העליון אישר אז צעדים אלה. הטענה: אל-ארד אינו מכיר במדינה או בגבולותיה.

אלום מאז קרו הרבה דברים בארץ. היה תהליך כללי של ליברליזציה בחברה הישראלית. הממשל הצבאי שחל על האזרחים הערביים בישראל בוטל על-ידי הכנסת. חציבות הערבי גדל מאוד, ומהווה עתה 17% של אורחי המדינה. כציבור זה קמה אינטליגנציה צעירה, שחתחכה באוניברסיטות הישראליות, ושיש לה מודעות פוליטית גבוהה.

בית-המשפט העליון שוב אינו עומד דום ומצדיע כאשר מופיע לפניו

מוחמד מיעארי, מס' 1 ברשימה, אורי אבנרי וד"ר ראשיד סלים מנצרת, יושבי-ראש משותפים של הנהלת הרשימה, האלוף (מיל) מתי פלד, מס' 2 ברשימה, והח"כ לשעבר ואליר צאדק מכפר-טייבה, מס' 4 ברשימה.

הערבית-יהודית שמו להם למטרה לפעול להקמתה של מדינה פלסטינית בהנהגת אש"ף בשטח כפי שיקבע על-ידי אש"ף. (ט) אש"ף הוכרז האמור לעיל לידי-ריסטי על פי הפקודה למניעת טרור, התש"ח 1948. (3) התבקשתי על-ידי שר-הביטחון להביא האמור לעיל לידי-עתכס, וזאת כדי לאפשר לכם להשמיע טענותיכם ולהעיר הערותיכם בטרם יחליט השר באופן סופי, אם להפעיל סמכותו על-פי תקנה 84 הנ"ל.

● ציחוח מלפאתי

עיד כאן נוסח הודעה. קשה להחליט מה חמור בה יותר: הודון או החוצפה. שהרי אין במכתב כולו אף טענה מוחשית אחת, ברורה ומוכחת. הכל נאמר בלשון של הלשנה והכפשה, רמזיה והשמצה, תוך גיבוב דברים שתלמיד למישפטים בסמסטר הראשון היה מתבייש בהעלאתם.

חמור מכל במיסמך זה הוא הנוסח הגזעני הגלוי, המעיר על אופי המכחרים, יתכן שמכחנה זו אין למיסמך רישמי זה, הכתוב על נייר המיכתבים של ממשלת-ישראל, אח ורע.

נעשה כאן ניסיון גלוי לחלק את מועמדי הרשימה על סי חלוקה גזענית-לאומנית: יהודי-ים מבאן, ערבים מבאן.

הדבר נאמר כפירוש במישפט הפותח בסעיף ה', הקובע כי היהודים - ובניהם פוליטיקאים מנוסים - הם תמימים וטיפשים, המנוצלים כ"כיסוי", ואילו כל הערבים ברשימה הם חורשי-מומום.

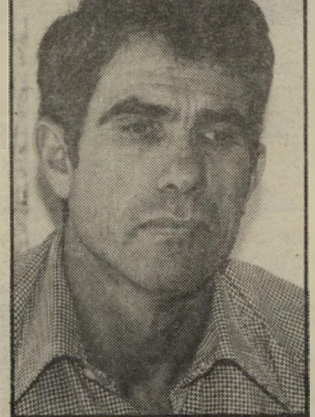
"מה היינו אומרים לו תובע-כללי אמריקאי היה כותב, על נייר-המיכתבים של ממשלת ארצות-הברית, כי ברשימת-בחירות מסוימת במדינת אוהיו היהודים משתמשים בנוצרים ככיסוי למוימותיהם?" שאל מתי פלד, או אילו פירסמו שילטונות ברית-המועצות צו האומר כי יהודים סובייטיים, הרואים בעצמם חלק בלתי-נפרד של העם היהודי, והרוגלים בזכות היהודים בישראל לחיות במדינה עצמאית, הם אויבי המישטר-ה"סובייטי"?

לגופם של הדברים כולל המיסמך כובים, החשדות-שווא וסילופים כמעט בכל מילה. ראשי הרשימה מתכוונים להשיב (המשך בעמוד 72)

ראשי הרשימה במסיבת-העיתונאים שנערכה יומיים לפני שהטיל היועץ המישפטי של מערכת-הביטחון את פצצתו. הציגו ראשי הרשימה את מצעם. מימין: עורך-הדין

שניתנה לרשימה כל האפשרות להביא את טענותיה לפני ההחלטה. לכן לא ניתן הצו מייד, אלא נשלחה לרשימה הודעה בכתב, בחתימת היועץ המישפטי של מערכת-הביטחון, על הכוונה לפרסמו. היא הופנתה אל "הרשימה המתקדמת לשלום", ולא היו בה אף מילות-הנימוס "שלום" או "אדר" נים נכבדים".

וזו לשונתה:

הנדואי נורי אליעזקי. בנו מה שנים למען זכויות הבדווים.

(1) הריני להודיעכם כי שר-הביטחון שוקל להכריז על איר-גונכם - הרשימה המתקדמת לשלום - כהתאחדות בלתי-מומרת; זאת בתוקף סמכותו לפי תקנה 184(ב) לתקנות-ההגנה (שעת-חירום) 1945.

(2) אלה עיקרי הטעמים, שבגונם שוקל שר-הביטחון לעשות כאמור לעיל:

(א) באפריל 1984 התכנסו נציגי תנועת "אלטרנטיבה" ונציגים ערביים של "התנועה המתקדמת" ודנו בהקמת רשימה משותפת ערבית-יהודית, "הרשימה המתקדמת לשלום" (להלן - "הרשימה").

(ב) במגעים שקוימו בין הנציגים הערביים בהתארגנות להקמת הרשימה, סוכם על טיוטת-מצע שבה אין איזכור לגבולות המדינה הפלסטינית לכשתקום. מחשש כי מצע כזה לא יעמוד בביקורת ועדת-הבחירות המרכזית, הוחלט על דעת הנציגים הערביים

הכומר ריאח אבראל-עסל, איש התנועה המתקדמת היחיד בין 25 הראשונים.

עצמית ולהקמת מדינה על אדמתו של העם הזה בראשות אש"ף. (ה) השותפים הערביים לתנועה רואים בשותפים היהודיים כיסוי, שיאפשר להם להכניס נציג מטעם האירגונים הערביים הלאומנים. ה"רואים באירגון אש"ף כנציג הבל-עדי של ערביי פלסטין. לכנסת.

(ו) בהתארגנות האמורה מתכוונים הנציגים הערביים לבנות שתתית לאומית פלסטינית לטווח הארוך, אשר תאגד בתוכה את מרבית הזרמים הפוליטיים הקיצוניים מקרב ערביי-ישראל. השר ללים את עצם קיומה של המדינה. (ז) התנועה המשותפת הערבית-יהודית רואה באש"ף את נציג העם הערבי הפלסטיני. (ח) השותפים הערביים בתנועה